

بررسی رابطه امنیت اجتماعی و سبک زندگی (تحقیقی در شهر تهران)

منیژه نویدنیا^۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۰۸/۰۴

تاریخ تصویب: ۱۳۹۲/۱۲/۲۵

چکیده

در این مقاله تأثیر امنیت اجتماعی بر سبک زندگی بررسی شده است. با این فرض که دو نوع سبک زندگی اختیاری و اجباری، بر بنیاد دو بُعد اساسی نسبت انتخاب فردی- الزام اجتماعی و میزان بروز آشکار- پنهان رفتارها، قابل طبقه بندی است. سنجه امنیت اجتماعی نیز در دو بُعد امنیت شغلی و امنیت منزلتی ساخته شد. این تحقیق از نوع پیمایش است و نمونه مورد مطالعه با روش نمونه گیری خوشه ای از میان افراد ۲۵ سال به بالای ساکن در شهر تهران با استفاده از فرمول کوکران ۲۱۶۰ نفر بوده است. برای تحلیل داده ها از آزمون t استفاده شده است. یافته ها حاکی از آن است که افراد با امنیت اجتماعی بالاتر، متعلق به سبک زندگی اختیاری هستند و افراد با امنیت اجتماعی کمتر، دارای سبک زندگی اجباری بوده اند. افرادی که امنیت شغلی کمتری دارند، بیشتر سبک زندگی خویش را تحت تأثیر الزامات و فشارهای اجتماعی سامان می دهند و همچنین افراد با امنیت منزلتی پایین تر، امتناع بیشتری در بروز رفتارهای آشکار خویش دارند و به پنهان کاری می پردازند. لذا، سبک زندگی اختیاری هم در کل، تابعی از امنیت اجتماعی است و هم ابعاد امنیت اجتماعی تأثیر معناداری بر ابعاد سبک زندگی اختیاری دارند.

واژگان کلیدی: امنیت اجتماعی، امنیت شغلی، امنیت منزلتی، سبک زندگی اختیاری و اجباری.

^۱ - استادیار و عضو هیأت علمی تمام وقت گروه مردم شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

Email:navidnia@hotmail.com

مقدمه

امنیت نیازی اساسی است که تأمین آن ضامن زندگی است. اما امری مبرهن است که نیاز به امنیت در جامعه امروز، ساز و کاری متفاوت با گذشته دارد و به تناسب گسترش سامانه جامعه، نیازهای امنیتی نیز افزایش می‌گیرد. چنان که در جامعه متکثر و چند جانبه‌گرای امروز که مدام بر تنوع و تعدد گروه‌های آن افزوده می‌گردد، امنیت نوپایی تحت عنوان «امنیت اجتماعی» مطرح است. امنیت اجتماعی در راستای پاسداری و تضمین حیات اجتماعی گروه‌های گوناگون جامعه در قالب گروه‌های سنی، جنسی، قومی، ملی، دینی، هنری، و غیره بیان شد. امنیت اجتماعی با در نظر داشتن جامعه به عنوان کلی متشکل از گروه‌های گوناگون با ویژگی‌ها و خصوصیات منحصر به فرد خویش، تأمین امنیت را در سایه تضمین بقای آنان و ضمانت تداوم فعالیت آنان به عهده دارد. گروه‌ها با برخورداری از امنیت اجتماعی، امکان تعامل و همزیستی را یافته و قادرند در کنار یکدیگر بدون نگرانی از سلطه‌گری و هژمونی سیاسی، فقر و نابرابری اقتصادی، ظلم و تبعیض اجتماعی، از ادامه بقا و هستی خود اطمینان داشته باشند و فعالیت‌های خویش را در صحنه اجتماعی ادامه دهند (آدلر، ۲۰۰۹).

به این ترتیب، امنیت اجتماعی با قبول برقراری امنیت برای گروه‌های گوناگون در جامعه، در واقع، تنوع و تکثر را به رسمیت شناخته و امکان پرورش و گسترش الگوهای اعتقادی و رفتاری مختلف را فراهم می‌نماید. امنیت اجتماعی با تعهد به تحقق ایمنی برای همه گروه‌های جامعه، بستر تعاملات بین افراد را در گروه‌های مختلف ایجاد می‌نماید و هراس افراد را از تعلق نداشتن به جامعه به دلیل تفاوت، تمایز کاسته و همنوایی و هم‌رنگی را به میزان نوآوری و ابتکار برای افراد موجه می‌گرداند. از اینرو، می‌توان نتیجه گرفت با تحقق امنیت اجتماعی، افراد به سبک و سیاق خویش زندگی می‌گذارند و نیازی به اجماع اجباری و هم‌شکلی محافظه‌کارانه وجود ندارد. لذا، انتظار می‌رود تأثیر امنیت اجتماعی بر سبک زندگی غیر قابل چشم‌پوشی باشد.

سبک زندگی را فرهنگ آکسفورد^۲، «راه‌های گوناگون زندگی فرد یا گروه» می‌داند. فرهنگ لانگ من^۳، آن را «راه یا سبکی برای زیستن» می‌خواند. از نظر آسا برگر^۴ سبک زندگی مد یا حالت زندگی فرد می‌باشد (آسا برگر، ۱۳۷۹: ۱۴۹). سوبل^۵ «سبک زندگی را هر شیوه متمایز، اما قابل تشخیص زیستن» تعریف کرده است (سوبل، ۱۹۸۱). با در نظر داشتن این تعاریف، ما با واژه فراگیری روبرو هستیم که از سلیقه فرد در زمینه آرایش مو و لباس، سرگرمی و تفریح، کار و شغل، تاهنر و غیره، همگی را شامل می‌شود که نحوه بروز این ابعاد و شدت اهمیت آنها می‌تواند تحت تأثیر عوامل گوناگونی از جمله ابعاد امنیت اجتماعی، طیف متنوعی از سبک‌های زندگی را به وجود آورد.

^۲ - Oxford Dictionary

^۳ -Longman New Universal Dictionary

^۴ -Asa berger

^۵ -Sobel

از اینرو، مقاله حاضر با این فرض که امنیت اجتماعی با ایجاد امنیت برای افراد در گروه‌های مختلف جامعه امکان بروز سبک‌های زندگی متفاوت را فراهم می‌نماید، به بررسی رابطه بین امنیت اجتماعی و سبک زندگی پرداخته است. مقاله براساس نظریات ماکس وبر، سولومون، گیدنز و چند تن دیگر از جامعه‌شناسان به ارائه مدل نظری پرداخته است و فرضیات اصلی تحقیق را بر اساس داده‌های تجربی، آزموده و صحت و سقم آن را مورد بررسی قرار می‌دهد.

۱- شناخت سبک زندگی و اقسام آن به طور کلی.

۲- دلایل اثرپذیری سبک زندگی از امنیت اجتماعی.

۳- تعیین ابعاد تأثیر گذار امنیت اجتماعی بر سبک زندگی.

۴- تحلیل سبک زندگی همگرا با امنیت اجتماعی و بالعکس.

مفهوم سبک زندگی تاریخچه‌ای طولانی دارد که کسانی چون ماکس وبر، زیمل، سوبل، بوردیو^۶ و اسشیس^۷ ابعادی از این مفهوم را بررسی کرده‌اند. همچنین مطالعات پارکر^۸ در این زمینه حایز اهمیت است. اما کارهای دیگر در خصوص طبقه اجتماعی و سبک زندگی توسط یانگ و ویلموت^۹ و کار مطالعاتی چرخه زندگی خانواده بوسیله راپوپورت^{۱۰} موجب توجه ویژه‌ای به این قضیه شد که باید سبک زندگی را در متن اجتماعی در ارتباط با گروه‌های اجتماعی تحلیل و بررسی کرد (جهانگیر، ۱۳۸۹: ۱۴). ماکس وبر واژه سبک‌های زندگی را برای اشاره به شیوه‌های رفتار، لباس پوشیدن، سخن گفتن، اندیشیدن و نگرش‌هایی که مشخص‌کننده گروه‌های منزلتی متفاوت بودند، به کار گرفت. به اعتقاد آدلر^{۱۱} هر کس برای خود سبک زندگی‌ای دارد که خالق مجموعه‌ای از رفتارهای ویژه است، رفتارهایی ناشی از تفکر، هیجانان، عواطف که بازتاب هویت فرد است (خادمیان، ۱۳۸۸: ۱۷). سولومون^{۱۲} بر این باور است که سبک زندگی، فعل و انفعالات فرد را در محیط اجتماعی نشان می‌دهد. به زعم وی در جوامع سنتی انتخاب‌ها بر اساس طبقه و کاست محیط روستایی یا خانواده دیکته می‌شود، در حالی که در جوامع مدرن مردم دارای آزادی عمل بیشتری در انتخاب کالاها، خدمات و فعالیت‌هایی هستند که به نوبه خود سبک زندگی آنان را خلق می‌کنند.

گیدنز^{۱۳} معتقد است که سبک زندگی را می‌توان به مجموعه‌ای کم و بیش جامع از عملکردها تعبیر کرد که فرد آن‌ها را به کار می‌گیرد، چون نه فقط نیازهای جاری او را بر می‌آورند، بلکه روایت خاصی را هم که وی برای هویت شخصی خود برگزیده است، در برابر دیگران متجسم می‌سازند (گیدنز، ۱۳۷۸: ۱۲۰). فردی که در جوامع مدرن زندگی می‌کند بیشتر هویت فردی خود را در سبک زندگی‌اش متجلی می‌سازد و بدین ترتیب، سبک زندگی به گونه‌ای ملازم مدرنیته است، چون متضمن «انتخاب»

^۶ -Bourdieu

^۷ - Scheys

^۸ -Parker

^۹ - Young & Willmott

^{۱۰} -Rapoport

^{۱۱} -Adler

^{۱۲} -Solomone

^{۱۳} -Giddens

بررسی رابطه امنیت اجتماعی و سبک زندگی

(تحقیقی در شهر تهران)

است، مفهومی که در فرهنگ سنتی بی معناست، چون در زندگی گذشته انسان عملاً گزینشی در کار نبود. سنت یا عادت و رسوم گذشته، برنامه‌ای از پیش تعیین شده عرضه می‌کرد که در اجرای آن نوعی جبر پنهان موجود بود، اما در دنیای جدید انتخاب‌های متنوع و گوناگونی پیش روی فرد قرار می‌گیرد، فردیتی که اساساً برآمده از مفهوم آزادی جدید است و از همین عنصر انتخاب و آزادی است که فرد در پی ترجیحات و علایق خویش، شیوه ای را آگاهانه بر می‌گزیند (باکاک^{۱۴}، ۱۳۸۱: ۷۸).

به استناد این نظریات می‌توان نتیجه گرفت سبک زندگی به حسب «نوع» به دو دسته کلی اختیاری و اجباری تقسیم می‌شود. طبیعتاً هر چه سبک زندگی بر اساس ترجیحات و علایق افراد انتخاب گردد، می‌توان سبک زندگی را اختیاری در نظر آورد و بالعکس هر چه افراد به جهت فشارهای اجتماعی و ترجیحات هنجاری به سبک زندگی مرسوم تن دهند، سبک زندگی آنان اجباری و تقلیدی خواهد بود. در واقع، سبک زندگی اختیاری، شیوه آگاهانه برای زیستن است که به انتخاب، اراده و علایق فردی برگزیده می‌شود، اما در سبک زندگی اجباری فعلیت افراد در حداقل ممکن قرار داشته و الزامات و جبرهای اجتماعی سبک زندگی را تعیین و دیکته می‌نمایند.

چنی^{۱۵} در کتابی که با نام «سبک زندگی» می‌نویسد: «پدیده سبک زندگی محصول کتمان ناپذیر توسعه مدرنیته است و نه تنها به مثابه ایده اهمیت ویژه ای دارد، بلکه تلاشی در جهت نمایش هویت فردی بوده است» (چنی، ۱۹۹۶: ۱۵۸). چنی، سطح یا ظاهر، خود و حساسیت را شاخص های سبک زندگی می‌داند (همان: ۲۱). سوئل سبک زندگی را «شیوه های متمایز زندگی» می‌نامد و معتقد است که می‌توان با سنجش رفتار بروز یافته و قابل مشاهده، شاخص سازی نمود و در تحقیقاتی به تفکیک سبک های زندگی دست یافت. وی در بحث جامعی به این نتیجه می‌رسد که شاخص های سبک زندگی باید بیانگرانه^{۱۶} باشند، بدان معنا که هریک از این شاخص ها به خودی خود مبین وجهی از زندگی و در جامعه قابل تشخیص باشند (جهانگیر، ۱۳۸۹: ۷۵).

پس صرفنظر از شاخص انتخاب فردی - اجبار اجتماعی، شاخص تعیین کننده دیگر در سبک زندگی، میزان آشکار و پنهان بودن است. یعنی افراد به چه میزان تمایل به بروز رفتارها و کردارهای خویش در قالب علایق و ترجیحات شخصی در محافل و مجامع عمومی دارند. یا به بیان دیگر، تفاوت ماهوی در افکار، گفتار و کردار افراد در فضای خصوصی و عمومی وجود ندارد و نیازی به پنهان کاری نیست. لذا، هر چه سبک زندگی آشکارتر باشد، میزان اختیاری بودن آن بیشتر است و بالعکس هر چه افراد سعی دارند از ابراز وجود و خصوصیات هویتی خویش پرهیز نمایند، بیشتر به سوی سبک زندگی اجباری کشانده شده‌اند. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت سبک زندگی به حسب «نوع» به دو دسته کلی اختیاری و اجباری قابل تقسیم است که دو عامل بنیادی آن انتخاب فردی الزامات اجتماعی و میزان آشکار بودن پنهان کاری می‌باشد.

^{۱۴} Bocoek

^{۱۵} Chaney

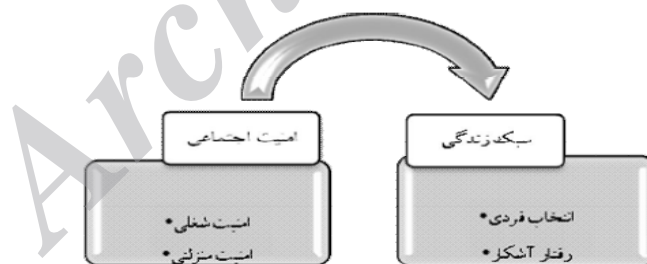
^{۱۶} - Expressive

نوع سبک زندگی بر حسب شاخص های انتخاب الزام و میزان آشکار پنهان رفتار

سبک زندگی	انتخاب فردی - الزام اجتماعی	رفتار آشکار - پنهان کاری
اختیاری	اولویت با آگاهی و سلیقه فردی	بروز واقعی و آشکار
اجباری	اولویت با فشارهای اجتماعی	پنهان کاری و امتناع از صراحت

اصطلاح امنیت اجتماعی را باری بوزان برای اولین بار در کتاب «مردم، دولت ها و هراس» به کار برد. وی امنیت اجتماعی را به قابلیت حفظ الگوهای زبانی، فرهنگ، مذهب، هویت و عرف ملی مربوط دانسته است. به نظر ویور و بوزان^{۱۷}، امنیت اجتماعی به دغدغه های منفور شدن، تمسخر شدن، مورد قبول واقع نشدن، اعتبار و منزلت نداشتن و از این قبیل خاتمه می دهد (نویدنیا، ۱۳۸۲: ۶۴-۶۲). از اینرو، با تحقق امنیت اجتماعی افراد در فضایی آزاد قرار می گیرند که می توانند هویت خویش را به حسب خواسته ها و معرفت خود به تصویر بکشند و نیازی به تن دادن به اجبار نیست. به اعتقاد مولار^{۱۸} امنیت اجتماعی بستری است که تعامل و مراوده بین افراد را در فضای طبیعی فراهم می آورد و به شرایط سلطه گری و سلطه پذیری پایان داده و ارتباطات را به حسب خواسته ها سامان می بخشد (همان: ۵۷).

با عنایت به اختصاری که در باره امنیت اجتماعی بیان شده، می توان نتیجه گرفت که امنیت اجتماعی به تأمین و تضمین آسودگی و آسایش افراد در گروه های اجتماعی نظر دارد. امنیت اجتماعی در حکم پيله حمایتی برای گروههاست که مانع خسارت و زیان آنان از سوی گروههای دیگر است (نویدنیا، ۱۳۸۸: ۷۴). امنیت اجتماعی با فرض برابری حقوق گروه ها در داشتن حق حیات، حفظ ویژگیهای گروهی چون زبان، آداب، اجرای آئین ها و مراسم، همچنین حق بهره مندی از رفاه و امکانات جامعه، در واقع فضایی فارغ از آسیب و نگرانی را برای گروه ها فراهم می آورد که نه تنها مدارا و تحمل گروهها را

مدل تحلیلی: رابطه امنیت اجتماعی با دو نوع کلی سبک زندگی

^{۱۷}- Ole, Waever and Barry Buzan

^{۱۸}- Bjorn Moller

بررسی رابطه امنیت اجتماعی و سبک زندگی

(تحقیقی در شهر تهران)

نسبت به یکدیگر ایجاد می‌نماید، بلکه پذیرش و زمینه‌های همکاری را نیز تسهیل می‌گرداند. به این ترتیب، می‌توان نتیجه گرفت که با داشتن امنیت، سبک زندگی اختیاری که مبتنی بر انتخاب‌های فردی است و دارای بروز آشکار می‌باشد، احتمال بروز بیشتری خواهد یافت و بالعکس سبک زندگی اجباری که متکی به الزامات و اجبارهای اجتماعی است، بیشتر در شرایط ناامن شکل می‌گیرد.

از سوی دیگر، تعیین اشکال امنیت است که به این منظور دسته بندی‌ها متفاوتی وجود دارد (نویدنیان، ۱۳۸۶: ۲۸)، به طور مثال طبقه بندی ایمنی به امنیت وجودی، رفاهی و امنیت معنابخش است. به زعم مؤلف، امنیت در جامعه شناسی حداقل دارای سه سطح بقا، توسعه و رضایت، وجه‌رهایی و زیبایی است. وجه بقا معطوف به مصونیتی است که حیات و ادامه هستی را تضمین کند. وجه رضایت سطح بالاتری از بقاست و معطوف به مصونیتی است که خشنودی و رضایت از ادامه حیات را تضمین می‌نماید. وجه زیبایی، وجه‌رهایی را در بر می‌گیرد و بر وجوه آزادگی و آزاد اندیشی نظر دارد. امنیت با تضمین و تأمین این ابعاد، زندگی را حفظ، خشنودی از حیات را فراهم و سپس زیبایی حیات را تداوم می‌بخشد (نویدنیان، ۱۳۸۸: ۵۹). پس امنیت اجتماعی در سطح بقا حداقل می‌تواند دارای ابعاد امنیت بهداشتی، غذایی و امنیت زیست محیطی باشد. در سطح رضایت می‌توان از امنیت شغلی، آموزشی، امنیت خبری، امنیت قضایی نام برد و در سطح زیبایی شناختی و رفاهی، شامل امنیت اعتقادی و ایمانی، امنیت منزلت و حیثیتی، امنیت مدنی، امنیت عاطفی و اخلاقی است. بنابراین، برای سنجش میزان برخورداری از امنیت اجتماعی، لازم است حداقل برخی از ابعاد ارزیابی گردد.

با توجه به مباحث یاد شده فرضیه اصلی مقاله به قرار زیر است:

*** افراد با امنیت اجتماعی کمتر، احتمالاً بیشتر دارای سبک زندگی اجباری می‌باشند و افراد دارای امنیت اجتماعی بالاتر، بیشتر سبک زندگی اختیاری را برمی‌گزینند.

با عنایت به این مطلب که امنیت اجتماعی با ابعاد قابل مشاهده و اندازه پذیر امنیت شغلی و امنیت منزلتی مورد ملاحظه است و از سوی دیگر، میزان تأثیرگذاری انتخاب فردی - الزام اجباری، و میزان بروز آشکار و پنهان خصوصیات رفتاری، به عنوان ابعاد سبک زندگی مطرح هستند. بنابراین، فرضیه اصلی تحقیق به دو فرضیه خرد انشقاق یافته است.

* هر چه میزان امنیت شغلی بیشتر باشد، احتمال انتخاب‌های فردی مبنی بر آگاهی و سلیقه شخصی افزایش می‌یابد.

* هر چه میزان امنیت منزلتی افزایش یابد، احتمال بروز رفتارهای آشکار و واقعی بیشتر است.

تعریف نظری و عملیاتی متغیرهای تحقیق

امنیت شغلی^{۱۹} اطمینان افراد از حفظ شغل خویش و کسب درآمد مکفی در قبال کار انجام شده می‌باشد که به دنبال خویش تضمین برخورداری از امکانات لازم جهت آموزش شغلی و ارتقای کاری را

^{۱۹} -Occupational security

به دنبال دارد. به بیان دیگر، امنیت شغلی به میزان ثبات استخدام، دوام و دایمی بودن شغل نظر دارد (ملترز، ۲۰۱۰). در این تحقیق، شاخص های امنیت شغلی شامل میزان اطمینان از وضعیت استخدام به صورت رسمی و دایمی، میزان برخورداری از بیمه کار، اطمینان از اجرای قوانین کار و بازنشستگی، ضمانت اجرایی پاداش های شغلی، میزان اجرای شیوه های ارتقای شغلی، میزان اهمیت به ضوابط شغلی است.

امنیت منزلتی^{۲۰} یعنی اطمینان از آنکه دیگران برای ما احترام و اعتبار قایل هستند. حیثیت و نفوذی که افراد به جهت برخورداری از ارزش ها دارامی گردند، میزان منزلت و اعتبار آنان را تعیین می نماید (سالمری، ۲۰۰۹). از اینرو، میزان اطمینان از حفظ اعتبار و آبرو و مقابله با کلیشه ها و باورهایی که موجب تضعیف حیثیت افراد می گردد، امنیت منزلتی را تشکیل می دهد. امنیت منزلتی توسط شاخص هایی چون میزان احترام در روابط متقابل، نوع بیان واژه ها و گفتارها در روابط رو در رو، نحوه اعتاب و خطاب افراد در رسانه ها و تبلیغات، میزان بزرگداشت ویژگی ها و خصوصیات بارز، نوع قضاوت و داوری در خصوص اعمال و رفتار افراد، مورد اندازه گیری قرار گرفته است.

سبک زندگی اختیاری^{۲۱} یعنی سبکی که بر اساس علایق، ترجیحات و انگیزه های شخصی سامان می گیرد و تابع کلیشه های تعریف شده ثابت اجتماعی نیست و الزامات و شرایط محیط اجتماعی و فرهنگی تابعی از معرفت و بینش و درایت فرد می باشد. در این سبک، افراد تمایز و نوع زیستن خویش را بر اساس افکار، احساسات خویش بر می گزیند و ابراز وجودی متفاوت با دیگران ابایی ندارد (بودن، ۲۰۱۰). برای تعیین میزان اختیاری بودن سبک زندگی از شاخص هایی چون میزان توجه به خواسته های شخصی، میزان تلاش برای متفاوت بودن و متمایز جلوه کردن، میزان اعتنا به هم شکلی اجتماعی، میزان فعالیت در بیان و دستیابی به خواسته های فردی در مقابل تنگناهای اجتماعی استفاده شده است.

سبک زندگی اجباری^{۲۲} به سبکی اطلاق می شود که تمامی کلیشه های رفتاری رایج را می پذیرد و بدون کم و کاستی در جهت ارائه آنها اقدام می نماید. چنین سبکی به دلیل پذیرش تمام و کمال تعاریفی قالبی موجود، کاملاً تابع الزامات محیط اجتماعی خویش است و به این جهت از بروز نمایشی و آشکار خویش پرهیز داشته است و به پنهانکاری و محافظه کاری نظر دارد (نویدنیا، ۱۳۸۸: ۴۳). سبک زندگی اجباری با شاخص هایی چون میزان قبول و پذیرش الگوهای فرهنگی رایج، میزان اطاعت و تابعیت از

^{۲۰} prestige security

^{۲۱} - voluntary life style

^{۲۲} - mandatory life style

بررسی رابطه امنیت اجتماعی و سبک زندگی

(تحقیقی در شهر تهران)

این الگوها، میزان اهمیت به خواسته‌های اجتماعی در مقابل نیازهای فردی، میزان در نظر گرفتن تویخ‌ها و فشارهای اجتماعی در مقابل رضایت شخصی، برآورد شده است.

روش‌شناسی

روش این تحقیق کمی و از نوع پیمایش بوده و ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه محقق ساخته و واحد تحقیق فرد است. به منظور سنجش متغیر وابسته «میزان برخورداری از سبک زندگی اختیاری» مقیاس ساخته شده بر مبنای پاسخ‌های پنج گزینه‌ای لیکرتی تنظیم شد. برای سنجش متغیر مستقل «میزان امنیت اجتماعی» به دو بُعد نظر شده است، که شامل امنیت شغلی و امنیت منزلتی می‌باشد. برای سنجش هر یک از این متغیرهای مستقل، سؤال‌های چندگانه و به صورت طیف لیکرت تنظیم گردید. روایی صوری و محتوایی ابزار پژوهش با قرار دادن چند نسخه از پرسشنامه در اختیار صاحب‌نظران و کارشناسان مربوط پس از چند مرحله اصلاح و بازنگری به‌دست آمد. پایایی ابزار تحقیق نیز با انجام آزمون مقدماتی از ۱۲۶ نفر از افراد جامعه آماری با بهره‌گیری از آزمون آلفای کرونباخ به‌دست آمد.

جمعیت آماری این پژوهش که در سال ۱۳۸۹ در شهر تهران انجام گرفته است، متشکل از زنان و مردان در محدوده سنی ۲۵ تا ۶۵ سال ساکن مناطق ۲۲ گانه تهران می‌باشد. شیوه نمونه‌گیری در این تحقیق، نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای است. در بدو امر با در نظر داشتن تفاوت چشمگیر میزان امنیت اجتماعی در مناطق شمال و جنوب تهران، بر اساس روش نمونه‌گیری خوشه‌ای به تقسیم آن به دو بخش شمال و جنوب پرداختیم. سپس از میان هر بخش، با توجه به جایگاه منطقه‌ای که به طور آماری در میانه طیف نقشه جغرافیایی هر یک از بخش‌های شمال و جنوب واقع است، به انتخاب دو منطقه شهرداری (یعنی مناطق ۱، ۳، ۱۷ و ۲۰) پرداختیم. در مرحله بعد به طبقه‌بندی هر منطقه بر اساس صفحات نقشه برداری مرکز آمار ایران پرداخته و در هر منطقه پرتراکم‌ترین صفحه انتخاب شد. سپس با انتخاب متناسب و تصادفی چند خیابان در هر صفحه، به آدرس‌های پستی، به صورت یک در میان مراجعه نمودیم. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران ۱۲۶۰ برآورد گردید.

پس از جمع‌آوری اطلاعات، تجزیه و تحلیل اطلاعات در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی انجام گرفت. داده‌ها در جداول توزیع فراوانی و میزان متغیر مستقل در سطح تربیتی در قالب (کم، متوسط، زیاد) بیان شده است و جهت بررسی فرضیه‌ها از آزمون χ^2 استفاده شده است.

یافته‌های تحقیق

با این فرض که ابعاد مختلف امنیت با سبک زندگی رابطه دارد، ابعاد امنیت اجتماعی در دو گروه یعنی میان افرادی با سبک زندگی اختیاری و کسانی با سبک اجباری مقایسه شده و تفاوت ابعاد امنیت اجتماعی در هر دو شاخص سبک زندگی در جدول (۱-۱) آمده است. همان‌طور که ملاحظه می‌گردد، به حسب تفاوت میزان امنیت اجتماعی، سبک زندگی متفاوت‌تری ارزیابی شده است. چنانکه افرادی که میزان

امنیت شغلی را (۱۴/۲٪) اصلاً (۷۵/۵٪) کم (۱۰/۲٪) متوسط برآورد کرده‌اند، دارای سبک زندگی اجباری هستند. در حالی که افرادی میزان امنیت شغلی را (۶/۲٪) اصلاً (۵۷/۱٪) کم (۷/۳۶٪) متوسط ارزیابی نموده‌اند، با سبک زندگی اختیاری هستند. بنابراین می‌توان گفت میزان امنیت شغلی در افراد دارای سبک زندگی اجباری، کمتر از کسانی است که سبک زندگی اختیاری دارند. از بررسی درصدهای محاسبه شده در همین جدول که ابعاد سبک زندگی یعنی انتخاب فردی- الزام اجتماعی و بروز آشکار- پنهان را به حسب میزان امنیت شغلی تفکیک نموده است، نیز همین نتیجه به دست می‌آید. یعنی افراد دارای سبک زندگی اجباری از امنیت کمتری در شاخص‌ها برخوردارند.

جدول ۱-۱- تفاوت سبک زندگی بر حسب ابعاد امنیت اجتماعی

جمع	کاری		اجتماعی		
	بروز آشکار- پنهان		انتخاب فردی- الزام		
	اجباری	اختیاری	اجباری	اختیاری	
%	%	%	%	%	
۱۰	۱۶/۳	۸	۱۲/۳	۴/۵	اصلاً
۶۵/۷	۷۶/۵	۵۸/۹	۷۴/۴	۵۵/۳	کم
۲۴/۳	۷/۲	۳۳	۱۳/۳	۴۰/۲	متوسط
۱۲	۱۸/۳	۹/۸	۱۶/۳	۴/۶	اصلاً
۳۹/۵	۵۲	۴۰/۲	۳۹/۸	۲۷/۶	کم
۳۱/۲	۲۹/۶	۳۴/۸	۲۵/۵	۳۴	متوسط
۱۷/۴	۰	۱۵/۲	۱۸/۳	۳۴	زیاد
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع

با توجه به داده‌های مربوط به امنیت منزلتی می‌توان نتیجه گرفت که امنیت منزلتی در افراد متعلق به سبک زندگی اختیاری بالاتر از کسانی است که سبک اجباری را برای زندگی دارند. (۳۴/۴٪) سبک اختیاری در مقابل (۲۷/۶٪) سبک اجباری میزان امنیت منزلتی را متوسط و (۲۴/۶٪) دارای سبک اختیاری در مقابل (۹/۱٪) سبک اجباری امنیت را زیاد ارزیابی نموده‌اند. این روند با تفکیک شاخص‌ها نیز باز هم دیده می‌شود. چنانکه در شاخص بروز آشکار- پنهان، افراد دارای سبک اجباری، امنیت منزلتی را زیاد ارزیابی نکرده‌اند و در بُعد انتخاب فردی- الزام اجباری نیز تنها (۱۸/۳٪) از افراد متعلق به سبک اجباری هستند. بنابراین، میزان امنیت منزلتی هم در کل و هم به تفکیک شاخص‌ها، در افراد دارای سبک زندگی اختیاری بالاتر است.

جدول ۱-۲- میانگین تفاوت سبک زندگی بر حسب ابعاد امنیت اجتماعی

تعداد	میانگین	انحراف معیار	اشتباه استاندارد میانگین
-------	---------	--------------	--------------------------

بررسی رابطه امنیت اجتماعی و سبک زندگی

(تحقیقی در شهر تهران)

اختیاری	۱۱۵۰	۲/۰۰۳	۰/۵۶۱	۳/۸۳۳ E-۰۲
امنیت شغلی	۱۰۱۰	۱/۰۰۱	۰/۴۹۴	۳/۵۱۱ E-۰۲
اجباری	۱۱۵۰	۲/۱۵۳	۰/۹۰۴	۶/۰۲۵ E-۰۲
امنیت منزلی	۱۰۱۰	۱/۷۸۵	۰/۸۴۹	۶/۱۵۷ E-۰۲

ارقام جدول (۱-۲) نشان می دهد میانگین امنیت شغلی در افراد متعلق به سبک زندگی اجباری، کمتر از افرادی است که سبک اختیاری را برگزیده اند و انحراف معیار آن نیز کوچکتر است. بنابراین، امنیت شغلی برای افراد با سبک زندگی اجباری تقریباً همسان است، یعنی اکثر افراد با سبک زندگی اجباری، میزان امنیت شغلی مشابهی دارند. میانگین امنیت منزلی نیز در افراد متعلق به سبک زندگی اختیاری بالاتر است.

بنابراین، با توجه به داده های هر دو جدول می توان نتیجه گرفت که دو فرضیه خرد تحقیق تأیید می گردد. یعنی بالا بودن میزان امنیت شغلی در افرادی که انتخاب های فردی دارند و همچنین افراد با امنیت منزلی بیشتر، دارای رفتارهای آشکار و صریح هستند. همچنین به طور کل، بالا بودن امنیت شغلی و منزلی در کسانی که دارای سبک زندگی اختیاری هستند. به منظور ارزیابی اعتبار داده های توصیفی از آزمون معناداری t استفاده شده است.

جدول ۱-۳ - آزمون معنی داری تفاوت سبک زندگی بر حسب ابعاد امنیت اجتماعی

	t	df	سطح معنا دار	تفاوت میانگین
امنیت اجباری	۶/۳۹۰	۲۱۵۸	۰/۰۰	۰/۳۲۱
امنیت شغلی				
امنیت اجباری	۵/۵۲۷	۲۱۵۸	۰/۰۰	۰/۴۸۳
امنیت منزلی				

با توجه به جدول (۱-۳) می توان بیان داشت که میزان امنیت شغلی در میان افراد متعلق به سبک زندگی اختیاری و اجباری تفاوت معنی داری دارد. همچنین تفاوت معنی داری نیز میان آنان نسبت به امنیت منزلی وجود دارد. پس از تحلیل جداگانه ابعاد گوناگون امنیت اجتماعی، لازم است نتیجه گیری کلی در مورد میزان امنیت اجتماعی در دو گروه صورت گیرد. به این منظور شاخص کل امنیت اجتماعی ملاک قضاوت قرار گرفته است.

جدول ۱-۴ - تفاوت سبک زندگی بر حسب امنیت اجتماعی

امنیت	سبک زندگی		اجباری		جمع	
	تعداد	%	تعداد	%	تعداد	%
اصلاً	۱۵۰	۶/۹	۱۷۰	۷/۸	۳۲۰	۱۴/۸
کم	۳۷۰	۱۷/۱	۴۸۰	۲۲/۲	۸۵۰	۳۹/۳
متوسط						
زیاد						

	۶۸۵	۲۸۵	۴۰۰		
	۳۰۵	۷۵	۲۳۰		
جمع	۱۰۰	۲۱۶۰	۴۶/۶	۱۰۱۰	۵۳/۳

از بررسی درصد های محاسبه شده جدول (۴-۱) استنباط می گردد که افراد با سبک زندگی اجباری از میزان امنیت اجتماعی کمتری نسبت به افراد متعلق به سبک زندگی اختیاری برخوردارند. چنانکه از کل افرادی که میزان امنیت اجتماعی را متوسط ارزیابی نموده اند (۵/ ۱۸٪) را افراد با سبک زندگی اختیاری و (۱/ ۱۳٪) را افراد با سبک اجباری تشکیل می دهند. همچنین (۶/ ۱۰٪) افراد با سبک اختیاری دارای امنیت اجتماعی زیاد هستند در مقابل (۵/ ۳٪) از کسانی که دارای سبک زندگی اجباری می باشند.

جدول ۵-۱- میانگین تفاوت سبک زندگی بر حسب امنیت اجتماعی و آزمون معنی داری

تعداد	میانگین	انحراف معیار	اشتباه استاندارد	میانگین
۱۱۵۰	۲/۸۹۵	۱/۰۲۴	۶/۰۴۴ E-۰۲	امنیت اختیاری
۱۰۱۰	۱/۷۱۹	۰/۸۷۱	۵/۲۰۳ E-۰۲	اجتماعی اجباری

تفاوت میانگین	سطح معنادار	df	t	امنیت اختیاری	اجتماعی اجباری
۰/۱۸۴	۰/۰۳۲	۲۱۵۸	۱/۹۷۱		

چنان که از جدول (۵-۱) مستفاد می گردد، میانگین امنیت اجتماعی محاسبه شده برای افراد با سبک اختیاری (۲/۸۹۵) و در افراد دارای سبک اجباری (۱/۷۱۹) می باشد. همچنین انحراف معیار امنیت در سبک اختیاری برابر (۱/۰۲۴) است. بنابراین، پراکندگی یا ناهمگونی در میان افراد با سبک اختیاری بیشتر است. مضاعف بر آنکه میانگین امنیت اجتماعی افراد با سبک اختیاری بالاتر است. جدول (۵-۱) معنی داری این تفاوت ها و روابط را نیز نشان می دهد. با توجه به سطح معنی داری و درجه آزادی می توان بیان داشت که بین میانگین امنیت اجتماعی افراد با سبک زندگی اختیاری و اجباری تفاوت معنی داری وجود دارد. به عبارت دیگر، میانگین امنیت اجتماعی در افراد با سبک زندگی اختیاری بیشتر است.

بررسی رابطه امنیت اجتماعی و سبک زندگی

(تحقیقی در شهر تهران)

نتیجه گیری

مقاله حاضر با این فرض که جامعه متکثر امروز با داشتن گروه‌های اجتماعی متفاوت و متنوع نیازمند امنیت اجتماعی است تا با برقراری ایمنی برای تمامی افراد، امکان همکاری و همزیستی نوع دوستانه میان آنان را فراهم نماید، به بررسی تأثیر امنیت اجتماعی بر سبک زندگی پرداخته است. به استناد نظریات سبک زندگی، انتظار می‌رفت که افرادی که آگاهی و علایق خویش را بر اجبارهای اجتماعی ترجیح می‌دهند به سبک زندگی انتخابی رو آورده باشند و افرادی که تابع فشارهای اجتماعی می‌شوند، سبک زندگی اجباری داشته باشند. همچنین افرادی که به بروز آشکار و صریح عقاید، افکار و اعمال خویش در مجامع و محافل عمومی مبادرت می‌نمایند، متعلق به سبک زندگی اختیاری باشند، در مقابل کسانی که از بروز الگوهای فکری و منشی خویش پرهیز دارند و بیشتر به پنهان کاری روی می‌آورند، دارای سبک زندگی اجباری باشند. از اینرو، در تحقیق حاضر این مولفه‌ها به عنوان شاخص تعیین دو نوع سبک زندگی مورد سنجش قرار گرفت.

با عنایت به این چشم انداز، تحقیق حاضر به سنجش میزان امنیت اجتماعی در بین ساکنان شهر تهران پرداخت که یافته‌ها حاکی از آن است که میزان امنیت اجتماعی در اکثر افراد با سبک زندگی اختیاری بیشتر از افراد متعلق به سبک زندگی اجباری است. بنابراین فرض اصلی تحقیق تایید شد. چنان که افراد با امنیت اجتماعی زیاد (۱۰/۶٪) دارای سبک زندگی اختیاری و فقط (۳/۵٪) سبک زندگی اجباری بوده‌اند. همچنین این موضوع در مورد میزان امنیت شغلی و امنیت منزلتی به عنوان دو بعد امنیت اجتماعی نیز صادق بوده است. چنان که به طور نمونه افراد با امنیت شغلی متوسط (۳۶/۷٪) دارای سبک زندگی اختیاری و فقط (۱۰/۲٪) سبک زندگی اجباری بوده‌اند.

بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت برای دستیابی به سبک زندگی اختیاری که از پذیرش سلطه و اجبار هنجارهای عرفی و سنتی سر باز می‌زند و به اقتضای آگاهی و سلایق افراد به قبول راه و رسم زندگی مبادرت می‌نماید، نیازمند ایمنی هستیم. امنیت اجتماعی آسودگی لازم را برای حرکت و فعالیت فراهم می‌نماید و ضمن مقابله با خطرات و آسیب‌ها، هراس‌های ناشی از دست دادن سلامت، شغل، اعتبار و سایر نیازهای مورد درخواست افراد را به حداقل می‌رساند. از اینرو، به میزان امنیت شور و شوق تلاش و تحرک جان می‌گیرد و افراد انگیزه لازم را برای تکاپو زندگی شایسته و متناسب با بینش و معرفت خویش پیدا می‌نمایند. همچنین امنیت اجتماعی ضمن مقابله با جبرها و فشارهای ناروای جمعی، امکان بروز بی‌واهمه و شجاعانه منش‌های فردی را ممکن می‌گرداند.

جهت بررسی دقیق میزان تأثیر امنیت اجتماعی بر سبک زندگی اختیاری، از آزمون معناداری t استفاده شد. نتیجه به دست آمده نشان داد که تفاوت معناداری بین افراد متعلق به سبک زندگی اختیاری و اجباری به حسب امنیت اجتماعی وجود دارد. علی‌رغم پراکندگی میان افراد با سبک زندگی اختیاری، امنیت اجتماعی به طور معناداری بالاتر به دست آمد. پراکندگی نیز در میان افراد با سبک زندگی اختیاری امری طبیعی است، چرا که آنان شیوه زیست خویش را به تناسب آگاهی و سلایق فردی برگزیده و تنوع آنان ناشی از دامنه بالای تنوع معرفتی و شناختی آنهاست. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت تعلق افراد به سبک زندگی انتخابی تحت تأثیر میزان امنیت اجتماعی رقم زده می‌شود. به طوری که افراد هر چه

بیشتر از امنیت اجتماعی در کل و امنیت اجتماعی در ابعاد مختلف که در این تحقیق شامل دو بعد منزلتی و شغلی بود، برخوردار شوند، تمایل بیشتری در انتخاب سبک زندگی خویش بر مبنای آگاهی و علایق خود دارند و بالعکس هر چه افراد امنیت اجتماعی کمتر داشته باشند، بیشتر تحت سلطه و فشارهای اجتماعی به سبک زندگی اجباری تن می‌دهند.

در واقع، امنیت اجتماعی، با کاستن از هراس‌ها و تهدیدات، امکان لازم برای شناخت توانمندی‌ها، مهارت‌ها و استعدادهای انسانی مهیا می‌نماید و شرایط حرکت و تلاش برای سامان‌دهی به وجود و هستی دلخواه افراد را به وجود می‌آورد. امنیت اجتماعی به جهت ایجاد آسودگی و فراغت خاطر، ضمن مقابله با تبعیضات و نابرابری‌ها، سلطه‌گری‌ها و اجبارها، فرصت لازم را برای تبلور اندیشه‌ها و سلاقی فراهم می‌نماید و با تضمین ایمنی، جرأت و شهامت‌پییگیری شیوه‌ها و منش‌های فردی را مهیا می‌نماید. لذا، تحقق امنیت اجتماعی جهت شکل‌گیری انتخاب‌های فردی و سامان بخشی به سبک‌های زندگی اختیاری از ضروریات جامعه فردگرای امروز است.

منابع

منابع فارسی

- ۱- آسا برگر، آ. (۱۳۷۹). **نقد فرهنگی**. ترجمه: ح، مشیر زاده. تهران: انتشارات باز.
- ۲- باکاک، ر. (۱۳۸۱). **مصرف**. ترجمه: خ، صبری. تهران: نشر و پژوهش شیرازه، چاپ اول.
- ۳- چنی، د. (۱۳۷۸). **سبک زندگی**. تهران: انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی.
- ۴- خادامیان، ط. (۱۳۸۸). **سبک زندگی و مصرف فرهنگی**. تهران: انتشارات جهان کتاب.
- ۵- گیدنز، آ. (۱۳۷۸). **تجدد و تشخیص (جامعه و هویت شخصی در عصر جدید)**. ترجمه: ن، موفقیان. تهران: نشر نی. چاپ اول.
- ۶- گیدنز، آ. (۱۳۸۰). **پیامدهای مدرنیته**. ترجمه: م، ثلاثی. تهران: نشر مرکز، چاپ دوم.
- ۷- نویدنیا، م. (۱۳۸۸). **امنیت اجتماعی**. تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی.
- ۸- نویدنیا، م. (۱۳۸۸). **پلیس؛ امنیت و نهاد خانواده**. تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- ۹- نویدنیا، م. (۱۳۸۷). **تحلیل رابطه وضعیت رفاهی و امنیت اجتماعی؛ تحقیقی در شهر تهران**. تهران: فصلنامه امنیت و نظم، سال اول، شماره اول، بهار.
- ۱۰- نویدنیا، م. (۱۳۸۶). **حوزه های فراامنیتی و فروامنیتی در خصوص امنیت داخلی**. تهران: فصلنامه امنیت عمومی، سال سوم، شماره چهارم، پاییز.
- ۱۱- نویدنیا، م. (۱۳۸۲). **درآمدی بر امنیت اجتماعی**. تهران: فصلنامه مطالعات راهبردی، سال ششم، شماره اول، بهار.

پایان نامه ها

- ۱- چاووشیان، ح. (۱۳۸۰). **سبک زندگی و هویت اجتماعی (مصرف و انتخاب های ذوقی به عنوان شالوده تمایز و تشابه اجتماعی در دوره اخیر مدرنیته)**. رساله دکترا، دانشگاه تهران، دانشکده علوم اجتماعی.
- ۲- خادامیان، ط. (۱۳۸۶). **بررسی تأثیر رسانه های جمعی بر سبک زندگی (مطالعه موردی زنان شهر تهران)**. رساله دکترا، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات.
- ۳- جهانگیر، ز. (۱۳۸۹). **بررسی رابطه سبک زندگی و مصرف گرایی**، رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار.

منابع انگلیسی

- ۱- Adler, Emanuel and Patricia Greve, (۲۰۰۹). When security community meets balance of power: overlapping regional mechanisms of Security governance. *Review of International Studies*, Vol. ۳۵, ۵۹-۸۴.
- ۲- Chaney, D. (۱۹۹۶). *Life Styles*. London: Routledge.
- ۳- Bodner, Ehud and Sara Cohen-Fridel, (۲۰۱۰). Relations between attachment styles, ageism and quality of life in late life. *International Psychogeriatrics*, Vol. ۲۲, No. ۸, P. ۱۳۵۳-۱۳۶۱.
- ۴- H. Meltzer and others, (۲۰۱۰). "Job insecurity. socio-economic circumstances and depression", *Psychological Medicine*, Vol. ۴۰, P. ۱۴۰۱-۱۴۰۷.
- ۵- Salmieri, Luca, (۲۰۰۹). Job Insecurity, Flexibility and Home-Work Balance for Italian Couples in Non-standard Work: The Effect of Social Class. *European Review*, Vol. ۱۷, No. ۱, P. ۹۳-۱۲۰.
- ۶- Sobel, M. (۱۹۸۱). *Life style and social structure: concepts, definitions and analysis*. Academic Press.

پیوست

جدول زیر مربوط به جدول شماره (۱-۱) داخل متن می باشد. این جدول علاوه بر درصدها، فراوانی داده ها را نیز نشان می دهد. همچنین سبک زندگی اجباری و اجباری به صورت کل در جدول آمده است.

جمع	بروز آشکار- پنهان کاری						انتخاب فردی- الزام اجتماعی							
	اجباری		اختیاری		اجباری		اختیاری		اجباری		اختیاری			
	تعداد	%	تعداد	%	تعداد	%	تعداد	%	تعداد	%	تعداد	%		
۱۰	۲۳۰	۱۶/۳	۸۵	۸	۵۰	۱۲/۳	۶۵	۴/۵	۳۰	۱۴/۲	۱۵۰	۶/۲	۸۰	اصلاً
۶۵/۷	۱۴۰۰	۷۶/۵	۳۸۰	۵۸/۹	۳۳۵	۷۴/۴	۳۷۰	۵۵/۳	۳۱۵	۷۵/۵	۷۵۰	۵۷/۱	۶۵۰	امینت کم
۲۴/۳	۵۳۰	۷/۲	۴۰	۳۳	۱۹۰	۱۳/۳	۷۰	۴۰/۲	۲۳۰	۱۰/۲	۱۱۰	۳۶/۷	۴۲۰	شغلی متوسط
۱۲	۲۷۰	۱۸/۳	۹۵	۹/۸	۶۰	۱۶/۳	۸۵	۴/۶	۳۰	۱۷/۴	۱۸۰	۷/۱	۹۰	اصلاً
۳۹/۵	۸۵۰	۵۲	۲۶۰	۴۰/۲	۲۳۰	۳۹/۸	۲۰۰	۲۷/۶	۱۶۰	۴۵/۹	۴۶۰	۳۳/۹	۳۹۰	امینت کم
۳۱/۲	۶۷۵	۲۹/۶	۱۵۰	۳۴/۸	۲۰۰	۲۵/۵	۱۳۰	۳۴	۱۹۵	۲۷/۶	۲۸۰	۳۴/۴	۳۹۵	منزلی متوسط
۱۷/۴	۳۶۵	۰	۰	۱۵/۲	۸۵	۱۸/۳	۹۰	۳۴	۱۹۰	۹/۱	۹۰	۲۴/۶	۲۷۵	زیاد
جمع	۱۰۰	۲۱۶۰	۱۰۰	۵۰۵	۱۰۰	۵۷۵	۱۰۰	۵۷۵	۱۰۰	۱۰۱۰	۱۰۰	۱۱۵۰		